ROMANIA liberă
ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XVI nr. 4808

4 pagini — 20 bani

Miercuri 30 martie 1960

Cadrele tehnice și colectivele lor

Rolul folosirii tehnicii înaintate în creșterea producției și productivității muncii, în reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor este bine cunoscut și verificat de practică. Tehnica nouă își spune răspicat cuvântul în majoritatea întreprinderilor noastre. La uzinele „Semănătoarea” din Capitală, de pildă, cite rezultate pozitive obținute de colectiv nu se datorează introducerii tehnicii înaintate?

Dar la această întreprindere ca și în alte locuri, aplicarea cuceririlor dobândite în tehnica înaintată nu au fost totdeauna la nivelul posibilităților. Uzinele „Semănătoarea” dispun de un număr suficient de cadre tehnice, ingineri, care să-și aducă aportul în această direcție (1 inginer sau tehnician la 10-12 muncitori). Totuși, acest corp tehnic-ingineresc era în oarecare măsură rupt de problemele concrete ale uzinelor, aducându-și insuficient contribuția la ridicarea nivelului tehnic.

La indicația comitetului de partid, sarcina studiilor mijloacelor rezolvării unei astfel de probleme a revenit cercului A.S.I.T. După îndelungi căutări și discuții, soluția a fost găsită. În ce constă ea?

Practic, s-a trecut la o repartizare a corpului tehnic-ingineresc pe toată suprafața uzinelor. În acest fel, fiecare inginer și tehnician în parte se

ocupă de un loc de muncă bine determinat, apropiat calificării sale și unde lucrează 10-12 muncitori. În afara îndatoririlor lor de serviciu în calitate de îndrumători tehnici, inginerii și tehnicienii acordă asistență tehnică muncitorilor din grupa de care răspund, în diferite probleme de inovații, economii, organizarea producției, calificare etc. Contactul îndrumătorilor tehnici cu grupele respective se face de cel puțin două ori pe săptămână, în care timp își găsesc explicații și rezolvare multe probleme legate de practica producției, de nevoile ridicării pe o treaptă superioară a nivelului tehnic al uzinei. Într-o altă îndrumătorii tehnici au obligația de a participa la ședințele grupelor sindicale, punând în discuție toate problemele tehnice ivite pe locul de muncă și răspunzând de felul cum acestea au fost rezolvate.

Primită cu mult interes de masa largă a muncitorilor și cadrelor tehnice, acțiunea pornită de comitetul la uzinele „Semănătoarea” s-a dovedit de mare eficacitate economică încă de la primele ei pași. În cartelele de evidență ale instructorilor tehnici au fost însemnate de pe acum numeroase observații judicioase în legătură cu diferite probleme practice ale producției, precum și multe angajamente noi, rezultate din propunerile și sugestiile cadrelor tehnice și muncitorilor.

Din carnetele îndrumătorilor tehnici

ING. N. CARABAȘ: Ne-am angajat ca vom realiza în grup în mod suplimentar încă 30.000 lei economii. Angajamentul sporit a la bază 12 raționalizări propuse, din care două au și fost aplicate. Este vorba de propunerea făcută de turnătorul Ion Spînu privind schimbarea canalelor de alimentare în partea superioară a unei forme și prin care se reduce cu

5 la sută reburile la acest reper și de propunerile muncitorului Varlam Bucurescu privind micșorarea rețelei de alimentare la o formă cu 100 grame, ceea ce la producția realizată la acest reper reprezintă o economie de 1.200 kg. metal.

TOMA PETRESCU, MAISTRU FORJOR: În cursul acestui an, la noi în uzină va începe construcția unei

noi forje. În cadrul discuțiilor purtate cu muncitorii din grupa pe care o conduc, s-au făcut propuneri interesante pe care le-am supus spre studiu celor ce proiectează această forjă. De pildă, muncitorul Gheorghe Clontea a arătat necesitatea dotării forjei cu o macara portativă pentru transportul matrițelor grele; Marin Vărzaru a cerut ca noul proiect să prevadă o magazie pentru depozitarea matrițelor și a materialelor dimensionate.

Părerea noastră

„În ultimii ani în cadrul întreprinderii noastre s-au executat prea puține lucrări de mică mecanizare. Eforturile noastre erau îndreptate mai mult spre realizarea sarcinilor curente, munca de concepție fiind lăsată pe planul al doilea. Acum, se va putea realiza o legătură mai bună între atelierul de fabricație și compartimentele de concepție. În acest fel, se verifică în practică cunoștințele cadrelor tehnice, stimulându-se totodată interesul acestora pentru ridicarea nivelului tehnic. În același timp, muncitorii pot participa mai activ la îmbunătățirea procesului de producție”.

Inginer CEDOMIR STUPAR
tehnicolog șef

„O propunere de inovație făcută mai de mult a fost rezolvată după un an de zile. O altă pe care am făcut-o recent privind reducerea matrițelor a fost pe loc studiată, aprobată și chiar aplicată. Rezultatul? Un kg. de fontă economie la fiecare formă. Țin să mai adaug că sprijinul pe care ni-l dau inginerii și tehnicienii constituie un ajutor nu numai pentru noi, dar mai ales și pentru cei care întocmesc dosarele de propuneri de inovație, asigurând în acest fel o operativitate mai mare în rezolvarea propunerilor făcute”.

GH. MARIN
brigadier

Acțiunea deosebit de valoroasă de la uzinele „Semănătoarea” din Capitală poate fi studiată în vederea aplicării ei și de către alte colective din Capitală și din întreaga țară. Prin aceasta se va contribui la folosirea pe o scară și mai largă a cuceririlor tehnice noi în practica producției în toate întreprinderile și se vor putea obține noi și importante succese în lupta pentru sporirea producției, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor.

Pentru generalizarea acestei acțiuni, ziarul nostru pune coloanele sale la dispoziția tuturor inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor din întreprinderi spre a împărtăși din experiența lor și a face noi propuneri.

Delegația R. P. Mongole a plecat spre Budapesta

Martii dimineață a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Budapesta, delegația Republicii Populare Mongole, în frunte cu D. Maidar, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Mongole.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii Alexandru Moghioros, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Române, Mihai Suder, ministrul Economiei Forestiere, reprezentanți ai conducerii Comitetului de stat al planificării, Comitetului de stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

A fost de față Bela Nemety, ambasadorul Republicii Populare Ungare la București și membri ai ambasadei. (Agerpres)

Lucrează în contul trimestrului II

Muncind cu entuziasm pentru îndeplinirea angajamentelor ce și le-au luat, colectivele a numeroase întreprinderi din țară au reușit să depășească prevederile de plan lucrând cu multe zile înaintea de termen, în contul trimestrului II. Știrile primite la redacție ne anunță alte întreprinderi ce și-au depășit planul. Dintre acestea notăm:

- Întreprinderile de exploatare și industrializare a lemnului.
- Întreprinderile din Direcția Generală de Exploatare Miniere.
- Întreprinderile Departamentului Industriei Ușoare.
- Fabrica de mănuși „7 Noiembrie” din Ghimbav.

- Fabricile „Reconstrucția” și „Comuna din Paris”-P. Neamț.
- Fabrica „Prahova”-Scănel.
- Uzinele „21 Decembrie” — Copșa Mică.
- Fabrica „Steaua Roșie” — Bacău.
- Combinatul Chimic „Karl Marx” — Tîrnăveni.
- Întreprinderea „Metalchimica” — Ploști.
- Fabrica de zahăr „Bernat Andrei”, Autobaza „IRTA” și Fabrica de mobilă din Mureșeni — Tirgu Mureș.
- Fabrica „Țesătura” — Iași, ș.a.

Peste 145 vagoane de fier vechi colectat în Capitală

Acțiunea de strângere și colectare a fierului vechi condusă de sfaturile populare din Capitală se intensifică. Cantitățile colectate cresc de la o săptămână la alta. Dacă în săptămîna 14-21 martie au fost colectate 222.462 kg., în cea de la 21-28

martie cantitățile colectate au crescut la 334.910 kg. De la începutul anului și pînă în prezent în Capitală au fost colectate 1.454.980 kg. fier vechi. Frunța în această acțiune este ralonul V. I. Lenin care a colectat 302.000 kg. fier vechi. El este urmat îndeaproape de ralonul 23 August cu 300.000 kg. În afară de fier vechi, în Capitală au mai fost colectate în aceeași perioadă deșeurile de textile 12.150 kg., de sticlă 115.633 kg. și de hirtie 72.639 kg.

Ultimele știri

UN NOU CARGOU DE 4.500 TONE LANSAT LA APĂ

GALAȚI (de la corespondentul nostru) — În cursul zilei de ieri la Șantierul Naval Galați a fost lansat la apă cel de al 3-lea cargou de 4.500 tone. Prin introducerea metodelor avansate de construcție a vaselor, corpul acestui cargou a fost construit cu 32 de zile înainte de termenul planificat, iar față de prototip timpul a fost scurtat cu 8 luni.

TEZAUZ CU MONEDĂ DACICĂ DESCOPERIT ÎN MOLDOVA

Pe teritoriul satului Vovirești, din regiunea Iași, membrii gospodăriei colective „Steaua Roșie”, efectuînd săpături pentru plantații, au descoperit un tezaur compus din 125 monede dacice de argint datînd din secolele III și II î. n. a. e. În fața marelui muzeu de istorie a Moldovei, monedele imită pe cele macedonene emise de Filip al II-lea și de Alexandru Macedon. La confecționarea lor, pentru care s-au folosit mai multe variante de matrițe, o anumită contribuție au adus-o meșterii daci. Acesta este cel mai mare tezaur de monede dacice descoperit pînă acum în Moldova, conținînd totodată cele mai vechi monede dacice bătute pe teritoriul Moldovei. Descoperirea va permite concluzii importante privind dezvoltarea social-economică a populației dacice care a locuit în aceste ținuturi. (Agerpres)

NUMEROȘI TURISȚI STRĂINI NE VIZITEAZĂ ȚARA

În țara noastră se află numeroși turiști de peste hotare. Un grup de excursioniști sovietici a sosit la Iași. După vizitarea orașului, ei au plecat la Sinaia unde au vizitat Muzeul Peleş și împrejurimile frumoasei localități. În continuarea excursiei lor, turiștii sovietici vor vizita Bucureștiul. Grupul de turiști din S.U.A. care a sosit în țara noastră pentru 21 de zile va vizita Capitala, Valea Prahovei și alte locuri pitorești ale țării. Astăzi, este așteptat să sosească un grup de excursioniști bulgari. (Agerpres)

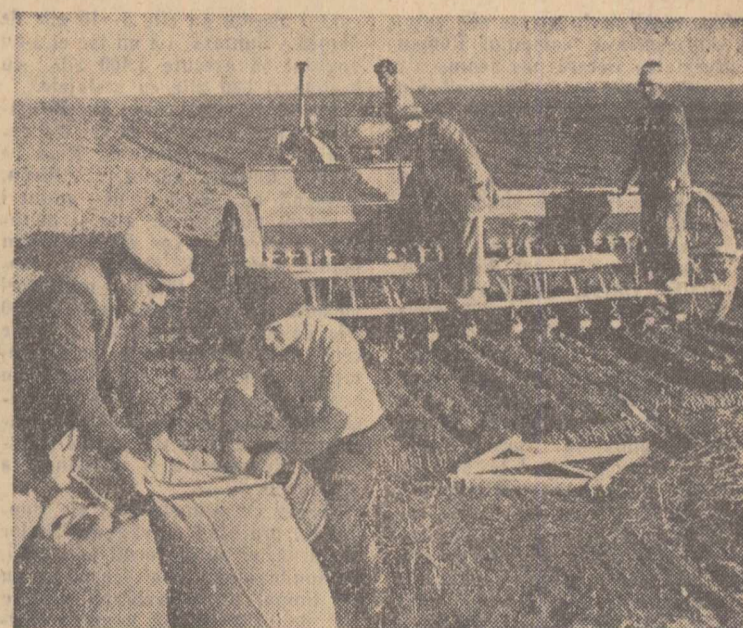
MODERNIZAREA ȘI ÎNTREȚINEREA DRUMURILOR ÎN DISCUȚIA COMITETULUI EXECUTIV

BACĂU (de la corespondentul nostru) — În ședința sa de ieri comitetul executiv al statului popular regional Bacău a analizat realizările obținute anul trecut în domeniul modernizării și întreținerii drumurilor și felul cum se desfășoară în prezent această acțiune. Din raportul prezentat de șeful secției de drumuri, Du-

spărire dominată de aceeași prietenie și entuziasm popular cum a fost și primăvara, a marcat azi dimineață plecarea solilor sovietici din orașul burgund Dijon. Primele etape ale acestei a patra zi a călătoriei oaspeților sovietici în provincia franceză au fost închinare a minților dînr-un trecut pe care oamenii tuturor meridianelor nu le mai vor repeta: au fost etapele Verdun, Douaumont. Două scurte opriri. În jurul mașinilor îngrate pretutindeni, aceiași orașuri dezolate de cruce și morminte, martori mulți dar patetici ai tragediilor și sfîșietoare petrecute pe acest pămînt.

Cu puțin timp înainte de sosirea cortegiului, îngrîștorii monumentului de la Verdun, sfîșelind cu lopata aletele, au făcut o descoperire: aproape de suprafața pămîntului citeva oseminte și printre ele singurele obiecte conservate — doi-trei nasturi de uniformă militară. Încă un soldat necunoscut, unul din lungii șir de oameni căzuți în pirajolul ce a trecut pe aci, încă un dramatic exemplu al

La colectiva din Ciochina

În decursul anilor, gospodăria colectivă din Ciochina, o așezare din Bărağan, s-a întărit tot mai mult. Colectiviștii de aici se străduiesc să culegă recolte bogate, să extindă grădina de legume și să dezvolte fermele zootehnice. În primul cîșeu: Tractoristul Gh. Reșman, ajutat de cîțiva colectiviști lucrează la semănatul secolii de zahăr. Ei dau zor — profitînd de timpul favorabil — să termine această lucrare în citeva zile.

Pentru a scurta perioada de vegetație a unor culturi legumicole, colectiviștii din Ciochina acordă o mare atenție producerii de răsaduri. În al doilea cîșeu: G. Stan, președintele gospodăriei, discută cu tehnicianul Alex. Grigore despre felul în care se prezintă răsadurile de roșii și de varză.

Colectiviștii din această gospodărie și-au propus ca în acest an — în vederea dezvoltării sectorului zootehnic — să ridice oclău construcții. De curînd, folosind materiale din resurse locale, ei au executat un adăpost pentru păsări. În al treilea cîșeu: noua construcție cu o capacitate de 1.000 capete.

Foto: S. EUGEN

DIJON-LILLE

Correspondență telefonică specială

O despărțire dominată de aceeași prietenie și entuziasm popular cum a fost și primăvara, a marcat azi dimineață plecarea solilor sovietici din orașul burgund Dijon. Primele etape ale acestei a patra zi a călătoriei oaspeților sovietici în provincia franceză au fost închinare a minților dînr-un trecut pe care oamenii tuturor meridianelor nu le mai vor repeta: au fost etapele Verdun, Douaumont. Două scurte opriri. În jurul mașinilor îngrate pretutindeni, aceiași orașuri dezolate de cruce și morminte, martori mulți dar patetici ai tragediilor și sfîșietoare petrecute pe acest pămînt.

Cu puțin timp înainte de sosirea cortegiului, îngrîștorii monumentului de la Verdun, sfîșelind cu lopata aletele, au făcut o descoperire: aproape de suprafața pămîntului citeva oseminte și printre ele singurele obiecte conservate — doi-trei nasturi de uniformă militară. Încă un soldat necunoscut, unul din lungii șir de oameni căzuți în pirajolul ce a trecut pe aci, încă un dramatic exemplu al

rat altele vieții între Verdun și Stalin-grad precum și la Hiroșima” — spune Nadine, asigurîndu-și pe Nikita Sergheevici — că toți copiii lumii preferă categorice bombe de școală celor cunoscut de părinții lor. „Drum bun, a spus mica oratoare. Acționați împreună cu președintele de Gaulle spre binele păcii”.

— Da, promit, a răspuns N. S. Hrușciov emoționat, mîngîindu-și pe copii. În acest spirit al luptei împotriva războaiului, al luptei pentru promovarea păcii, are loc simbolică vizită. O jerbă imensă este depusă de vizitatorii sovietici la picioarele drapelului care flutură peste mormintele eroilor de la Verdun. Solii oamenilor sovietici care știu ce înseamnă războiul, oameni care au trăit cel mai crîncen război pe care l-a cunoscut istoria, războiul provocat de naștiți, au așezat printre morminte jerbe de flori, mîrturisind voiața lor fermă de a-și închină toate puterile, întru glorie și întru uraș al războiului, cauzei sînte a păcii.

După ce au vizitat „Tranșeea baionetelor”, după ce au salutut numeroși oameni veniți din împrejurimi, oaspeții sovietici s-au îndreptat spre fortul Douaumont situat la 15 km. de Verdun spre a păstra un moment de pioasă reculegere și a depune o cunună de flori în fața mormintelor care adăpostesc rămășițele pămîntului ale nemurări otași căzuți pe aceste locuri în timpul primului război mondial.

Părăsind cîmpul evocator, cortegiul s-a îndreptat spre Reims. Drumul trece prin alte locuri cunoscute. Unele din istoria Franței — iaia de pildă un indicator pe care scrie „Valmy” locul unde trupele Conven-

L. SARATEANU

(Continuare în pag. 4-a)

Aspect din timpul spectacolului

Foto: AGERPRES

Grupul de pionieri al Ansamblului secuiesc de stat de cîntece și jocuri din Tg. Mureș, care se află într-un turneu în Capitală, a prezentat marți seara, în sala Teatrului C. C. S., cel de-al doilea spectacol.

La spectacol au asistat tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Leonle Răduț, Csopor Ludovic, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. al Regiunii Autonome Maghiare, membri ai C.C. al P.M.R., oameni de artă și cultură, numeroși oameni ai muncii, pionieri.

În prima parte a spectacolului, micii artiști din Tg. Mureș au interpretat cu măiestrie — în limbile română și maghiară — cîntece de compozitori români și maghiari, precum și frumoase dansuri populare din folclorul românesc și maghiar.

În pauză, un grup de pionieri

Măsuri pentru îmbunătățirea transportului pe Dunăre

Odată cu redeschiderea navigației fluviale pe Dunăre au fost puse în aplicare noi măsuri în vederea îmbunătățirii traficului.

În scopul reducerii timpului de parcurs a început să se aplice sistemul marșrutelor remorcherelor conducînd vasele de la portul de încărcare pînă la destinație fără a mai face schimbări de convoaie. Parcul de nave pentru transportul de mărfuri a sporit cu încă două remorchere de cite 1.000 C.P. — „Ilie Pîrliție” și „Alexandru Sahia”, iar cel al navelor pentru transportul de pasageri cu vasul „Tu-

dor Vladimirescu”. O altă navă de mare capacitate se află în construcție la șantierul naval Oltenița. De asemenea în scopul îmbunătățirii serviciilor călătorilor s-au făcut amenajări și modernizări la cele 6 hidrobuse puse în exploatare în toamna anului trecut. S-a făcut totodată o mai bună repartizare a vaselor, care împreună cu măsurile luate pentru amenajarea și completarea instalațiilor portuare, regularitatea curselor de pasageri etc. va îmbunătăți simțitor condițiile de transport.

(Agerpres)

Cu astfel de manifestații de simpatie sînt întîmpinați preluîndu-l în Franța N. S. Hrușciov și ceilalți oaspeți sovietici.

Insemnări Semne ale vieții noi

Cine străbate în aceste zile satele din cuprinsul raionului Roman întâlnește la fiecare pas semne ale vremurilor înfloare. Cetățenii din comuna Butnărești bunăoară, și-au făcut pe propriile lor forțe o școală nouă și un mîndru local pentru cîmînt cultural, cei din comuna Răchitești au reușit să abată cursul Sireului, scoțînd satul de sub amenințarea permanentă a apelor lui capricioase, iar cei din satele Cornest, David, Bălticești, au înălțat pentru copii lor localuri de școală nouă, încăpătoare și luminoase. În afara contribuției voluntare bănești, la înălțarea acestor lucrări cetățenii au executat zeci de mii de zile de muncă voluntară, realizînd numai în cursul anului trecut o economie de 1.342.000 lei.

Despre toate aceste semne ale vieții noi care pulsează azi în cuprinsul raionului Roman nu se poate vorbi fără a aminti și de numele unor deputați ca Gh. Diaconescu din Butnărești, Jean Apostol din Bozieni, Gh. Apeir din Văleni, Vasile Caldare din Budești și mulți alții, care s-au dovedit sufletul tuturor acțiunilor obștești întreprinse în satele lor.

În adunările populare care au avut loc la sfîrșitul anului trecut, cetățenii din satele raionului Roman au votat lucrările pe care le vor executa în cursul acestui an prin contribuția lor voluntară. E vorba de 15 localuri de școli, 8 săli de clasă, 9 cămine culturale, 3 grădinițe de copii, 2 poduri și altele. În comuna Butnărești, bunăoară, cetățenii au stabilit în adunarea populară să construiască prin contribuție voluntară 2 săli de clasă. Ei mai aveau însă nevoie să refacă un drum pe o lungime de 5 km. care să le scurteze calea spre orașul Roman. Să amine această lucrare pentru alt an, nu le-a convenit. De acela au hotărît să o execute prin muncă voluntară. Urmind inițiativa comunistilor, a deputatilor statului popular, fiecare locuitor s-a angajat să execute în

cursul acestui an cîte 5-10 zile de muncă voluntară. La un loc ei s-au angajat să execute 3.400 zile, cu brațele și 500 zile cu atelele.

Exemplul locuitorilor din Butnărești a fost urmat și de cei din celelalte sate ale raionului. Rînd pe rînd la Budești, Răchitești, Horia, cetățenii au stabilit în adunări populare numărul de zile și lucrările pe care le vor efectua prin muncă voluntară. Numai în comuna Răchitești, țărani muncitori au hotărît să efectueze peste 14.000 zile de muncă patriotică. În toate cele 31 de comune ale raionului cetățenii s-au angajat să execute în acest an peste 130.000 zile de muncă patriotică. Jumătate din numărul acestor zile le vor presta la lucrările de refacere și întreținere a drumurilor.

Odată cu primele zile ale noului an, profitînd de răgazul zilelor de iarnă, ei au și pornit la treabă. În lunile ianuarie și februarie, cu tot timpul puțin favorabil, peste 900 de cetățeni din comuna Butnărești au ieșit la amenajarea drumului și repararea podului din satul Birjoveni. Tot la lucrări de refacere a drumurilor au participat și 305 cetățeni din comuna Boghicea, 180 din comuna Dulcești, etc.

În același timp alte sute de cetățeni din comunele Miron Costin, Gherăști, Cîrligi au participat la transportul materialelor pentru lucrările ce vor fi începute odată cu sosirea primăverii. În întreg raionul au fost efectuate peste 4.000 de zile de muncă patriotică cu brațele și atelele, realizîndu-se în felul acesta o economie de peste 65.000 lei.

Inițiativa oamenilor muncii din satele raionului Roman a început să dea roade. Tocmai de acela ea merită să fie cunoscută și extinsă în felul acesta o economie de peste 65.000 lei.

C. AZOIȚI
corespondentul „României libere”
în regiunea Bacău

În întîmpinarea aniversării nașterii lui V. I. Lenin

Ședință la Academia R. P. R.

Marti după-amiază, în aula Academiei R. P. Romîne a avut loc o ședință consacrată întîmpinării celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin.

Cuvințul de deschidere a fost rostit de acad. S. Stoilov, președintele secției de științe matematice și fizice a Academiei R. P. Romîne. Prof. V. Novacu, membru corespondent al A-

cademiei R. P. Romîne, secretar științific al Academiei R. P. Romîne, a conferențiat despre învătura leninistă și problemele fizicii.

Conferința a fost audiată cu viu interes de numeroși academicieni, membrii corespondenți ai Academiei R. P. Romîne, cercetători științifici, profesori, studenți.

Operele lui Lenin în țara noastră

La 22 aprilie se împlinesc 90 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin. Opera marelui învățător și conducător al proletariatului mondial, întemeietorul gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice și al statului sovietic constituie un nescut izvor de învățămînt pentru oamenii muncii din țara noastră, care sub conducerea Partidului Muncitoresc Român muncesc cu tot mai mare avînt pentru traducerea în viață a geniei învățător marxist-leninist.

Opera marelui Lenin — titan al gândirii și practicii revoluționare — a cunoscut o largă răspîndire în anii puterii populare. În acești ani în editurile din țara noastră din lucrările lui Lenin au fost publicate 112 titluri, într-un tiraj de 5.436.000 de exemplare. Un eveniment de o deosebită însemnătate pentru cunoașterea și răspîndirea învățăturii leniniste în țara noastră îl constituie tipărirea „Operei” lui V. I. Lenin, după ediția a IV-a rusă, din care au apărut pînă în prezent 38 de volume. Volumele 39 și

40, precum și indicele la „Opere”, vor apărea în cursul acestui an.

Printre lucrările lui Lenin care au fost editate în țara noastră sînt: „Ce-i de făcut?” (trei ediții în 1.000 de exemplare), „Un pașă înalt, doi pași înapoi” (în 50.000 de exemplare), „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică” (trei ediții în peste 100.000 de exemplare), „Materialism și empiriocriticism” (două ediții în 68.000 de exemplare), „Imperialismul — stadiul cel mai înalt al capitalismului” (patru ediții în peste 200.000 de exemplare), „Statul și revoluția” (patru ediții în 116.000 exemplare), „Tezele din aprilie” (trei ediții în 125.000 de exemplare), „Stingismul — boala copilăriei comunismului” (patru ediții în 190.000 de exemplare), „Despre împotrivirea în natură” (patru ediții în 195.000 de exemplare), „Despre cooperativă” (trei ediții în peste 200.000 exemplare). Au fost editate de asemenea numeroase culegeri tematice din opera lui Lenin cum sînt: „Despre construcția de partid”, „Despre unitatea partidului”, „Partidul — forța conducătoare în statul socialist și în construcția comunistă”, „Despre dezvoltarea industriei grele și electricei-cărea țării”, „Despre productivitatea muncii”, „Despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănime”, „Despre problema națională și național-colonială”, „Despre cultura proletară” și altele.

Cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, vor apărea primul volum din „Opere complete” ale marelui învățător al proletariatului, după cea de-a V-a ediție rusă, și lucrarea „Amintiri despre Lenin” de N. K. Krupskala.

Expozițiile volante

În cinstea celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin, în cursul va apărea, sub îngrădirea Muzeului „V. I. Lenin”, V. Stalin o expoziție volantă consacrată vieții și activității marelui Lenin.

Expoziția cuprinde documente, fotografii, reproduceri după picturi etc., care redau aspecte din viața și lupta lui V. I. Lenin pentru crearea partidului marxist al clasei muncitoare, pentru pregătirea și înfăptuirea revoluției socialiste în Rusia, pentru construirea socialismului.

Expoziția volantă se va difuza prin librării în toată țara.

(Agerpres)

Agenda culturală

Teatr

Romeo și Julieta, (premieră), 19.30: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; Bădăranii, 20: Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia); Omul cu mîrlașă, 20: Național „I. L. Caragiale” (sala Studio); Pygmalion, 20: Armatei (sala Magheru); Muzicantii din Paris, 20: Armatei (sala Studio); Hamlet, 20: Municipal (sala Matei Millo); Moartea unui comis voiajor, 20: Municipal (sala Filimon Sîrbu); Cuibul de piatră, 20: „C. Nottara” (sala din C. Millo); În căutarea bucuriei, 20: Național „I. L. Caragiale”; Spectacol experimental „Măscă”, 16 și 18.30: Tineretului; Domnișoara Nastasia, 19.30: Muncitoresc C.F.R. Giulești; Jurnalul Annei Frank, 20: Evreiesc de Stat; Boccaccio, 19.30: Operetă; Căminul de griu, 11: Ansamblul Seculesc de Stat (sala Orfeu);

Cinema

Lumină în întuneric: Patria, București; Jucătorul: Republica, Elena Pavel, 8 Martie, Libertății; Oameni sau majuri: Magheru, I. C. Frimu, Miorța, Donca Simo; Mireasa răpită: V. Alesandru, Lumină; Înfrîntura între popoare: Național; Istetul Sasko: Central; Mici eroi: Victoria; Enrico Caruso: Maxim Gorki, 23 August; Visuri de dimineață: Cultural, Drumul Serii; Un nou număr de atracție: Al. Popov; Delavranca: V. Alesandru, C. Delavranca; Olga Bancic, Grivița, 13 Septembrie; Îmimă de mamă: 30 Decembrie; Micul Kuno: Timpușor; Mizerabilii (ambele serii): Tineretului; Vîrsta dragostei: Aurel Vlaicu; N-a fost în zădărnici: D. Vid; Mamă vitregă: 8 Martie; Vîntul de țigiri: Ilie Plătilie; Singe alb: M. Eminescu; Revolta peonilor: Floreasca; Fata cu ulciorul: Mostor; Ea te iubeste: Popular; Ultima noapte pe Titanic: Unirea, Munca; Strengari: 16 Februarie; H. A. Arba; Secretul cifrului: T. Vladimirescu;

Recomandări radio

JOI 31 MARTIE
Programul 1: 6.15: Emisiunea pentru sate: Statul zootehnicului; Organizational; zarea păsunatului pe parcele: 11.40: Muzică din operele compozitorilor ruși: 13.05: Program pentru iubitorii muzicii populare românești: 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică ușoară interpretată la orgă: 17.30: Tineretea ne e dragă. Din cuprins: Tineri entuziaști (radioreportaj) despre muncă patriotică a tineretului de pe un sat (radioreportaj); Profesunea mea: 18.30: Al-manaș științific. Din cuprins: Microdiotehnica. Profil: Newton, Verificativă cunoștințele. Stările alergice. Posta almanah: 19.45: Tinerii, scrisorile din sala Ateneului a concertului simfoniei din țara noastră. Televiziunii. Dirijori: Mirecea Cristescu. Programul 11: 17.15: Să-lăcăm cunoștință cu Casa Creației Populare a Capitalei; 19.30: Gospodarii, inițiativă, realizări; 20.30: Meridiane lirice. Versuri închinute lui V. I. Lenin.

Pe ecranele Capitalei

„Mireasa răpită”

O nouă producție a studiului „Bielorusfilm” din Minsk, filmul-comedie „Mireasa răpită”. În clișeu: cadrul din film.

„Lumină în întuneric”

Filmele sovietice inspirate de cel de-al doilea război mondial îndeplinesc un rol profund educativ pe o arie vastă de preocupări spirituale. Iată, de pildă, recenta producție a studiourilor „Mosfilm” realizată de regișorul K. Voinov după un scenariu de S. Freilich. Aici, războiul este prezentat prin consecințele sale asupra omului societății socialiste. În pragul primelor zile de pace, eroii își zăgăvesc o închipuirea viața care-i așteaptă, pentru care au luptat și pe care o merită. Se vor reîntoarce la cei dragi, la împlinirea visurilor de odinioară întrerupte de anii grei ai războiului, la acea profesiune care a fost și rămîne chemarea vieții fiecăruia dintre ei. Locotenentul Nikolai Saveliev își dorește și el, ca și ceilalți, nu odihna steapă a izolarilor într-un colț liniștit de țară, ci satisfacția acelei preocupări active care este munca de profesor. Dar, într-o ultimă luptă, Saveliev rămîne orb.

Pentru oricare alt om, în aceste condiții, pacea dobîndită cu prețul unui sacrificiu inestimabil și-ar fi pierdut orice valoare. Suferința care-l urmărește nu este însă pentru Saveliev decât o nouă încercare ca alături altfel din anii înfîrșii sale, petrecută în tranșee. O vîntă tot altă de uriașă ca și durerea de a nu mai putea vedea nimic în jur îi deschide un orizont pentru care nu este neapărat nevoie de priviri. Cuvințele lui Gorki despre acel „eu” care poate crește nemăsurat atunci cînd omul uită că este doar o parte a umanității și nu „axul pămîntului”, îl călăuzesc pașii în viața nouă pe care o începe. La răsîntia acestei vieți el se va desprîdi de Tasea care nu-l poate înțelege, deși acceptă cu resemnare durerea de a fi soția unui orb. Aceasta însă nu înseamnă că a rămas singur. Dimpotrivă. Alături de el și în sprijinul lui vin Svetlana, sora de spital cu care a fost împreună pe cîmpul de luptă și a cărei iubire o împartă șeste acum tatăl sau, un bătrîn muncitor, profesorii de la școală, copiii. Înconjurați de acești oameni, Saveliev se va putea ridica cu o forță uimitoare deasupra nenorocirii, pentru că într-adevăr uimitor este forța morală a colectivității socialiste, numai în mil-lioane carea cele mai tragice înfrîngări pot căpăta o perspectivă optimistă.

Creație răscolitoare și de o remarcabilă valoare artistică filmul „Lumină în întuneric” se bucură de o distribuție alcătuită în principal din artiști tineri, deosebit de talentați: V. Zubkov (Sa-

veliev), Tatiana Konjuhova (Tasea), L. Alesnikova (Svetlana), E. Burenkov (Koren). Calitățile regiei care a urmărit o maximă expresivitate a proceselor psihologice sînt admirabil valorificate de operatorul Kuznețov în dinamica suitorilor de portrete ale eroilor principal precum și a celorlalte personaje.

EUGEN ATANASIU

IN CURIND PE ECRALE CAPITALEI

O producție a studiului „Ukrainafilm”, filmul-comedie „Bănuș”. În clișeu: cadrul din film.

Cu DARIU IURIE FLORENTINA MOSCORA, GR. VASILIU BIRLIC, MARCEL ANGHELESCU, CONSTANTIN TOPIRID, COSTACHE ANTONIU, FORTY ETERLE, DORIN DRON
Scenariul: Alexandru Străteanu, în colaborare cu Gheorghe Vitanidis și Anastasia Angel, după o idee de Mihail Pop
Regia: Gheorghe Vitanidis și Anastasia Angel
Imaginație: Nicolae Girardi și Aurel Kostreavici
Muzica: Ion Vasilescu
Decoruri și costume: Oscar Hölner

ZILE DE VACANȚĂ

În timp ce iarna își împlinesc covorul pe pașii țării mugurii stau să plînsescă corul pe ramuri, copii craioveni zburdă, prind noi puteri pentru lecțiile și examenele viitoare. E o zi blîndă de primăvară. La „Casa Pionierilor” ne-am abătut și noi pe la cerul de pictură și desen. În fata sevăletului pionierilor Maria Murgan, Livia Pop și Preduș Cleopatra dau formă și culoare

unul chenar decorativ. (primul clișeu). „Parcul Tineretului” ne-a primit cu cîrpit de glasuri și forțată de copii la muncă voluntară. Erau elevi din clasele superioare ale școlii de șapte ani nr. 1. Petrescu Ion, Șerban Tudor, Predoi Maria, Cărbunescu Dora, Szabo Aneta și alții lucrau de zor la refacerea răzoarelor în care urmau să fie răsădit florile clișeu al doilea).

Foto: ION BECHERU

V. I. Lenin despre România

Sensul și însemnătatea războaielor balcanice

Atenția deosebită pe care a acordat-o V. I. Lenin evenimentelor petrecute în regiunea Balcanilor între anii 1912-1914 se exprimă în numeroase articole speciale și pasagi din lucrările sale. Referindu-se pe larg la evenimentele balcanice, Lenin a demască politica reacționară țaristă și a liberarilor ruși, a clarificat probleme deosebit de importante ale luptei revoluționare a proletariatului (autodeterminarea, internaționalismul, programul în chestiunea națională etc.) și a supus unei critici necruțătoare greșelile unor conducători din mișcarea muncitorească internațională.

Pînă la sfîrșitul primului deceniu al secolului nostru, popoarele din Balcani erau dependente de Turcia. Puterea otomană era o rămășiță medievală potrivnică dezvoltării economice și culturale a popoarelor. De aceea, popoarele se ridicau cu vigoare crescînd la lupta de eliberare națională. Masele populare nădăjduiau că, odată cu lichidarea asupririi otomane, vor dobîndi și libertatea socială. Dimpotrivă, burghezia folosea steagul luptei pentru independență națională spre a-și întări dominația de clasă și a se îmbogăți prin exploatarea și felierea maselor populare.

Luptele popoarelor balcanice împotriva dominației otomane se desășurau într-o epocă istorică specifică: capitalismul intrase în faza sa imperialistă, monopolurile și puterile imperialiste își împărțiseră de mult sferile de influență și teritoriul întregului glob, astfel că nu mai erau cu puțin decît reîmpărțiri. Cum am văzut în cele precedente, țările balcanice, care erau în sfera de influență a imperialiștilor germani, constituiau un obiect de atracție pentru monopolurile engleze, franceze și americane aflate în luptă cu cele germane, la care se adăugau interesele Rusiei țariste pe seama Turciei. Burghezia imperialistă se străduia să folosească popoarele balcanice ca masă de manevră și carne de tun în vederea menținerii sau obținerii de privilegii și puncte strategice. Fiecare

tabără imperialistă făcea eforturi să-și aservească pe orice cale și prin orice mijloace burghezia națională din Balcani. Iar aceasta nu se făcea prea mult rugată. Diferitele grupuri naționale ale burgheziei din Balcani se aveau cu cel ce plătea mai mult.

În primăvara anului 1912, s-a încheiat o alianță politică și militară între Bulgaria, Serbia, Grecia și Muntenegru împotriva Turciei. Această alianță s-a creat cu sprijinul diplomației țariste care socotea că o va folosi în manevrele sale împotriva Turciei, Austro-Ungariei și Germaniei. În toamna aceluiași an, la 9 octombrie, popoarele balcanice pornesc războiul antiotoman. Armatele aliaților balcanici înfrîng rapid trupele turcești, astfel că, la 3 noiembrie, guvernul turcesc sili să ceară încheierea păcii. Dar, torită manevrărilor de tot felul ale puterilor imperialiste europene, războiul a fost reluat și a continuat pînă în martie 1913.

România nu a participat cu trupele sale la acest război, însă guvernul condus de Titu Maiorescu a făcut tot felul de presiuni asupra Bulgariei pentru a anexa o parte cît mai mare din teritoriul bulgar. Tocmai în această s-au manifestat tendințele hrăpărețe, anexioniste, imperialiste ale burgheziei și moșierimii romîne.

Această poziție s-a manifestat și mai accentuat, mai fățiș în cel de-al doilea război balcanic din vara anului 1913, purlat de România, Serbia și Grecia împotriva Bulgariei, război izbucnit datorită manevrărilor puterilor imperialiste care-și aranjau treburile în vederea deslînțirii războiului mondial. Pacea s-a încheiat la București. Aceasta era o pace „înșelătoare pentru Bulgaria”, cum o califică V. I. Lenin. (Opere, vol. 19, pag. 292).

La o săptămîină după izbucnirea primului război balcanic, Lenin sublinia: „Pentru întreaga Europă răsăriteană a venit poate acum ceasul cînd popoarele au să-și spună cuvințul liber și hotărît”. Spre a se împlini aceasta, era necesar ca forțele democratice să demonte intrigile diplomației europene, să se ridice împotriva amestecului puterilor imperialiste, deoarece altă intervenția

dușmanilor cît și cea a „prietenilor” însemna pentru țărani și muncitori din Balcani adăugarea — la condițiile generale ale exploatații capitaliste — a unor noi laguri și noi pie-dici de tot felul în calea dezvoltării libere. Tocmai „Europa” este aceea care împiedică crearea unei republici balcanice federative — preciza Lenin. Or, „muncitorii înaintați din Balcani și întreaga democrație balcanică își pun speranțele exclusiv în dezvoltarea constituției, a democratismului și a inițiativii maselor, nu în intrigile diplomaților burghezi, ori cît s-ar împotzova ei cu fraze liberale”. (Opere, vol. 18, pag. 338).

Peste cîteva zile, Lenin sublinia din nou că forțele democratice în general și muncitorii în special sînt împotriva oricărei „protecții” din partea „marilor puteri”, pentru depășirea libertate de autodeterminare a popoarelor. La 21 octombrie 1912, Lenin publică un nou articol deosebit de important în care subliniază că prin înfrîngerea Turciei începe un nou capitol în istoria universală. Însemnătatea acestui nou capitol de istorie constă în faptul că pentru a anexa o parte cît mai mare din teritoriul bulgar. Tocmai în această s-au manifestat tendințele hrăpărețe, anexioniste, imperialiste ale burgheziei și moșierimii romîne.

Această poziție s-a manifestat și mai accentuat, mai fățiș în cel de-al doilea război balcanic din vara anului 1913, purlat de România, Serbia și Grecia împotriva Bulgariei, război izbucnit datorită manevrărilor puterilor imperialiste care-și aranjau treburile în vederea deslînțirii războiului mondial. Pacea s-a încheiat la București. Aceasta era o pace „înșelătoare pentru Bulgaria”, cum o califică V. I. Lenin. (Opere, vol. 19, pag. 292).

Într-un articol următor, privitor la

semnificația socială a victoriilor re-purtate de popoarele balcanice asupra Turciei, Lenin sublinia că înfrîngerea dominației turcești era în același timp o lovitură dată dominației feudalismului, deschizînd calea formării unei clase mai mult sau mai puțin libere de țărani-proprietari de pămînt și a asigurării întregii dezvoltări sociale în țările balcanice. „Numai eliberarea economică și politică, dusă pînă la capăt, a țărănilor aparținînd tuturor popoarelor balcanice poate suprima orice posibilitate de asuprire națională” (Opere, vol. 18, pag. 388-389).

Or, toamă această latură era cea mai importantă. Nu întîmplător, tocmai ea era lăsată în umbră și acoperită de fișete soviniște, naționaliste de către burghezia europeană și lacheii ei.

În martie 1913, V. I. Lenin scrie articolul „Războiul balcanic și sovinișmul burghez”, de o mare profunzime teoretică principială. După ce menționează că primul război balcanic se apropie de sfîrșit și că prin această central de greutate al problemei se mută de pe teatrul acțiunilor militare pe cel al diplomației, al intrigilor marilor puteri, Lenin trece la caracterizarea evenimentelor. „Războiul balcanic este o verigă din lanțul evenimentelor care aranjă modelul care marchează falimentul rînduiriilor medievale din Asia și din Europa de răsărit. În fața popoarelor balcanice se pune sarcina istorică de a-și crea state naționale unificate, de a răsturna jugul feudalilor locali, de a elibera definitiv de sub jugul moșieresc pe țărani de diferite naționalități din Balcani”. Aceste probleme n-au fost rezolvate prin acțiunea revoluționară a maselor populare. „Care este cauza istorică a faptului că problemele vitale ale Balcanilor au fost soluționate printr-un război călăuzit de interese burgheze și dinastice?” Întrebă Lenin și dă următorul răspuns: „Cauza principală o constituie slăbiciunea proletariatului din Balcani și, în afară de aceasta, influențele reacționare și presiunile exercitate de puterile burgheze europene”. Această burghezie se teme de o libertate reală, altă la ea decât cît și în Balcani; ea nu urmărește altceva decît să se îmbogățească pe seama altora, ea atîtă sovinișmul și războiul națională pentru a-și ușura politica de laș, pentru a îngreua dezvoltarea liberă a claselor asuprite din Balcani” (Opere, vol. 19, pag. 19-20).

În aceste condiții istorice, cînd burghezia națională în unire cu puterile burgheze europene a condus lupta pentru independență națională,

construcția de stat în direcția burghezo-democratică nu s-a terminat nici în urma războaielor balcanice.

Ca urmare a faptului că problemele istorice vitale nu au fost rezolvate, în fața mișcării muncitorești din țările balcanice se puneau sarcini deosebit de importante. Proletariatul națiunii asuprite trebuia să se unească cu proletariatul națiunii asupritoare printr-o „unitate deplină și necondiționată, inclusiv unitatea organizatorică a muncitorilor națiunii asuprite cu muncitorii națiunii asupritoare” spre a se opune burgheziei națiunii asuprite care înșală pe muncitori cu ajutorul lozincilor eliberării naționale (Opere, vol. 22, pag. 143). Apoi: „Sarcinile proletariatului din aceste țări (e vorba de răsăritul Europei: Austria, Balcanii, Rusia — L. P.), alt în ceea ce privește desăvîrșirea transformării lor burghezo-democratice cît și în ceea ce privește eliberarea revoluției socialiste din alte țări, nu pot fi îndeplinite fără sustinerea dreptului națiunilor la autodeterminare” (Opere, vol. 22, pag. 146).

Cum se știe, într-o lucrare a sa, Rosa Luxemburg susține în acel timp că nu se poate vorbi de autodeterminarea muncitoreșilor, bulgarilor, romînilor, sîrbilor și grecilor, deoarece aceste popoare nu au o independență economică, ele fiind dependente de puterile imperialiste. Criticînd acest punct de vedere, V. I. Lenin spunea: „Rosa Luxemburg a substituit problemei autodeterminării politice a națiunilor în societatea burgheză, a independenței lor de stat problema independenței lor, a neatrîrării lor economice”. (Opere, vol. 20, pag. 399).

Autodeterminarea națiunilor este înaintea de toate o revendicare politică și ea nu trebuie și nu poate fi confundată cu independența economică. Uneori însă se face această substituție chiar și în zilele noastre în legătură cu mișcările de eliberare națională din colonii, și la re-dependențe. De aceea, tezele lui Lenin sînt de o stringență actualitate. Noi vedem astăzi cum un sir întreg de popoare afro-asiatice folosesc dreptul la autodeterminare pentru a cuceri mai înții independența politică și apoi și pe cea economică la partidele comuniste și muncitorești din țările coloniale și dependente. Călăuziți de învățătură leninistă, luptă cu abnegație și eroism în fruntea maselor populare pentru scuturarea jugului imperialist.

P. LUCACIU

S P O R T

Desfășurarea celei de-a 7-a partide a meciului pentru titlul mondial de șah

Alb TAL	Negru BOTVINIK	26. T:d7 + C:d7	40. Cf4 + Rd5
1. e4 c6	13. N:c5 D:e2+	27. T:d7 + R:d7	41. f5 b4
2. d4 d5	14. R:e2 C:c5	28. Cf6 + Rd6	42. f6 Ta2
3. Cc3, d:e4	15. Th6 Cl6	29. C:g8 Tc5	43. f7 Ta8
4. C:e4 Nf6	16. b4 C:d7	30. Ch6 f6	44. Ch7 b3
5. C:g3 Ng5	17. Rf1 + Rf8	31. C:g4 N:c2	45. Cd2 b2
6. Cl:e2 Chd7	18. Nb3 g5	32. C:g4 N:b3	46. Rf3 Rd4
7. h4 h6	19. h:g5 h:g5	33. ab3 Tb5	47. Rc2 c5
8. Cf4 Nh7	20. Ch3 Tg8	34. C:g5 T:b3	48. f8Dm4, T:f8
9. Nc4 e5	21. Td1 a5	35. Cf4 Tbl +	49. C:f8 c4
10. D:e2 D:d7	22. b:a5 T:a5	36. Rf2 Th2 +	50. Cc6 + Rd5
11. d:e5 D:e5	23. Td6 Tc7	37. Rf3 Th3 +	51. Cf4 + Rd4
12. Ne3 Nc5	24. Td1 Tc8	38. Rg4 Th2	52. Ch1
	25. Ch5 Ng6	39. g3 b5	și negru cedează.

Știri

● Între 3 și 10 aprilie se vor desfășura la Zagreb campionatele europene de tenis de masă. La cea de-a doua ediție a acestei competiții s-au anunțat participarea un număr record de țări: 21 la masculin și 20 la femeie.

● În ultimele zile jucătorii romîni s-au continuat pregătirile în vederea acestor campionate. Din lotul echipei noastre fac parte Radu Negulescu, Gh. Ghibrzan, Tiberiu Goveci, A.

VIZITA LUI N. S. HRUȘCIOV IN FRANȚA Dijon - Lille

(Urmare din pag. 1-a)

● 8,21 Avionul „Caravelle” cu care N. S. Hrușciov a decolat de pe aeroportul din Dijon îndreptându-se spre Melz. Deși încă mai de mult începu să plouă, mulțimea a așteptat mai mult de o oră sosirea lui N. S. Hrușciov. Acesta a sosit la Melz la ora 9, cu 35 de minute mai târziu decât programul stabilit. Apoi, oaspeții sovietici au plecat mai departe, cu mașinile, spre Verdun, unde în cursul primului război mondial a fost oprită înaintarea trupelor germane. A fost vizitat monumentul ridicat în cinstea victoriei reparate de forțele aliate.

● În jurul orei 13 N. S. Hrușciov și persoanele care îl însoțeau au sosit la Reims. A fost vizitat apoi localitatea Epernay, unde se găsește binecunoscuta pînă de vinuri de Champagne. De aici, oaspeții sovietici s-au întors la Reims unde au fost primiți la Primăria orașului. Apoi la ora 17,35 au plecat cu un tren special spre Lille.

● Seara, la ora 20,27 oaspeții sovietici au ajuns la Lille, capitala Flandrei, unul dintre cele mai importante centre ale industriei textile din Franța. La Prefectura Departamentului Nord a fost oferit un dinu oficial în cinstea primului ministru al U.R.S.S.

Correspondență telefonică pentru „România liberă” de la
PIERRE COURTADE

Discursul pe care l-a pronunțat Nikita Hrușciov la Reims trebuie să-l ascuți, trebuie să-l înțelegi având în minte imaginea imenselor cimitire militare din cimitirele și reci din Champagne, pe care am străbătut-o azi dimineață. Nu-mi puteam desprinde ochii de pe aceste melaguri pe care, după 40 de ani, se mai văd încă urmele vestitei bătălii în care peste un milion de oameni din toate națiunile și-au găsit moartea.

Am privit obrazul încordat al lui Nikita Hrușciov în timpul cit vizita celebră tranșee a baionetelor sub care zac osemintele aceluia care în 1914 tineri, plini de viață porneau într-un război pe care-l credeau cel din urmă. Figura lui Nikita Hrușciov era figura unui om care urăște războiul din toate puterile sale, pentru că el l-a cunoscut, pentru că acesta l-a lovit în iubirea sa părintească, pentru că la cuvântul Verdun ecoul istoriei răspunde Stalingrad.

Cintecel din Champagne povestesc istoria încercărilor comune împotriva Franței și Rusiei, de două ori intru sfert de secol, de același dușman: militarismul german. Unii au protestat că președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a numit acest inamic pe adevăratul său nume. Ei văd în această denunțare a militarismului german un atac contra Germaniei de la Bonn.

Dacă Adenauer are conștiința liniștită, de ce îl deranjează denunțarea militarismului? Hrușciov a repetat în mai multe rânduri în decurs de ani de zile că denunțarea militarismului german nu privește poporul german. De-a lungul drumului străbătut prin

fiel au zădărit în 1792 pe intervenționistii care încercau să smulgă Franței revoluționarea marea ei cucerire, republica. Altele pentru produsul lor — podul Champagne, cel ce a imprumutat numele său unurilor tenunite pe tot globul.

Salutat pe parcurs de populația satelor ieșită să-l întâmpine pe șosea, cortegiul de mașini a intrat în centrul provinciei Champagne, orașul Reims al cărui nume amintește tuturor istoria războiului de o sută de ani și pe eroina acestuia Ioana D'Arc. De departe se vede dantelăria de piatră a celebrei catedrale Notre Dame de Reims, o capodoperă a artei medievale, pe care oaspeții sovietici au vizitat-o în cursul scurtului lor popas în această localitate istorică.

Ploaia care cădea din abundență, n-a împiedicat pe cetățenii orașului să iasă cu mule pe străzi. În mulțime puteai să vezi numeroși muncitori în salopete, semn că veneau direct de la lucru, iar copiii, care în aceea zi au terminat cursurile la școală cu o oră mai devreme, se înghesuiau pe trotuare, agitănd stegulețe în semn de salut. Trecerea cortegiului pe bulevardul Carnot a fost primită cu un ropot

de aplauze iar în momentul când N. S. Hrușciov și cei ce-l însoțeau, au coborât din automobile în piața din fața primăriei, unde a avut loc apoi un deznă în cinstea oaspeților, mulțimea l-a ovaționat cu multă căldură pe șeful guvernului sovietic.

O manifestație la fel de entuziastă a avut loc și în momentul ieșirii oaspeților sovietici din marea catedrală. Vizita din Reims a luat sfârșit. Cortegiul pornește mai departe la Epernay „capitala” jaimoasei șampanii franțuzești.

După primirea călduroasă făcută de mii de localnici, N. S. Hrușciov, aici oaspele al membrilor conducerei Uniunii producătorilor de vinuri de Champagne, a vizitat uriașele pînă ale renumitei case de vinuri „Mout et Chandon”, fondată cu 217 ani în urmă. Uriașe pînă întindeau în jurul lor o lungime de... 20 km. (din care oaspeții sovietici au vizitat „numai” 1,5 km., cu un mic tren electric) și în care se păstrează nu mai puțin de 18.000.000 sticle de vin. În cinstea primului ministru sovietic a fost făcut să sară dopul unor sticle cu șampanie din... aprilie 1894, luna și anul nașterii sale. N. S. Hrușciov a primit apoi în dar 13 lădițe cu vinuri

vechi conținând fiecare o duzină de sticle.

Această zi bogată în evenimente s-a încheiat cu vizita în importantul centru al industriei textile din Franța, orașul Lille unde oaspeții sovietici au sosit cu un tren special. Și aici ploaia torențială și cu toate acestea o mare mulțime de oameni, înarmată cu umbrele străjuia cele două trotuare ale străzilor pe unde au trecut N. S. Hrușciov și cei ce-l însoțeau, ovaționându-l cu căldură pe primul ministru sovietic. Printre cei ce au venit să-l salute la Lille se aflau și numeroși cetățeni din localitățile învecinate: Bethune, Henin-Lietard Lens și mineri din Douai.

Oaspeții s-au oprit apoi la prelectură unde a avut loc un dinu oficial.
L. SARATEANU
29 martie 1960

De unde vine ordinul?

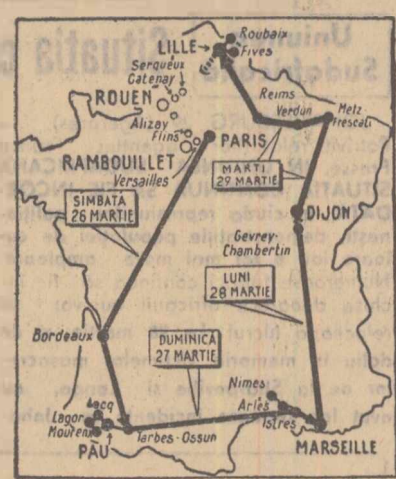
Cazul canonicului Kir, primarul orașului Dijon, a stîmrit o mare viață în Franța. După cum se știe, acesta a fost împiedicat de autoritățile eclesiastice să primească pe primul ministru al U.R.S.S. în cursul zilei de marți au devenit publice o serie de amănunte care aruncă o lumină semnificativă asupra celor întâmplate.

Atrage atenția din capul locului că în fața protestelor exprimate de opinia publică franceză a început jocul aruncării răspunderii unor asupra altora. Astfel, monseniorul Gerlier, cardinalul primat al Galiei, încearcă să se dezvinovătească de actul îndepărtării canonicului „Știu — a spus înaltul prelat — că această hotărîre a provocat o vie emoție... Pot să vă prezic că nu am spus un cuvînt, o frază, așa cum s-a scris la rețetă. Ordinul vine, dacă vreți, de la Roma, nu de la Lyon. Episcopul de Dijon a făcut cunoscut canonicului Kir hotărîrea sa”.

Asadar hotărîrea a venit de la Roma... Ziarul „France Soir”, referindu-se la acest amestec în afacerile interne ale Franței, scria că aceasta este „intervenția fătă la cea mai importantă a bisericilor în chestiunile laice ale Franței, de la legea din 1905 cu privire la separarea bisericilor de stat”.

În legătură cu felul concret cum a fost pusă în aplicare hotărîrea Vaticanului agențiile de presă relatează că îndepărtarea canonicului Kir din Dijon a fost efectuată de poliție. Agenția „United Press International” relatează următoarele: „Cu patru ore înainte de sosirea lui Hrușciov la Dijon, poliția l-a îndepărtat pe canonicul Kir, primarul orașului Dijon, trimindu-l spre o destinație necunoscută, pentru a se asigura că nu se va întâlni cu conducătorul sovietic... Canonicul l-a eră fără plădire, fața sa era lividă și făcea semne agitate cu brațele în aer”.

Traseul călătoriei prin Franța

la Franței spre Orient. Sub ochii noștri, în Orient se desfășoară un proces furtunos de creștere a conștiinței naționale a popoarelor. Nu poți să îți exama de aceasta. Spiritul vremii care se relatează cu aceste popoare să fie elidate pe o bază nouă, pe baza egalității în drepturi și a respectului reciproc. Numai pe această bază pot fi menținute relațiile statale în cursul istoriei între popoarele independente și egale în drepturi.

Prosperitatea economică a popoarelor Asiei și Africii va face să circule în două direcții un puternic torrent de mărfuri care prin poarta Marsilei va uni Europa cu Orientul. Urmă Franței tot binele și rezolvarea cu succes a problemelor ce stau în fața ei.

Dragă domnule primar! Sint profund mișcat de atenția dv. și vreau să-mi exprim sincera recunoștință pentru darurile pe care mi le-ați oferit ca amintire. Ele îmi vor aminti de orașul dv. și vor fi păstrate într-un muzeu.

În legătură cu faptul că, după cum ați spus nu aveți deocamdată un lunnic pot să vă făgăduiesc că atunci cînd vom pleca spre Lună, vă vom lua neapărat și pe dv. Vom zbura împreună spre Lună.

PRIMARUL: Mă declar de acord de pe acum.
N. S. HRUȘCIOV: Desigur că ne referim la un zbor care va avea loc cu consimțămîntul dv. Considerăm, deci, că am căzut de acord. Nu sîntem alit de birocrăți incit să prelîm de acest acord să fie perfectat prin formalitatea unor semnături.

Sint cu totul de acord cu ceea ce ați spus referitor la președintele de Gaule, la invitația ce mi s-a făcut de a vizita Franța, la altitudine generală de Gaule față de mine și la convorbire pe care le-am avut cu el. Posibilitatea pe care mi-a oferit-o președintele de Gaule de a vizita Franța — locmăi Franța, mă bucură. D. președintele mi-a spus că voi avea posibilitatea să mă întîlnesc cu poporul, să iau contact cu francezii. Am avut această posibilitate; am avut poate chiar mai mult decît m-am așteptat.

Lucrările Comitetului celor zece state pentru dezarmare

Să se treacă la discutarea principiilor fundamentale ale tratatului de dezarmare generală și totală

Cuvîntarea lui Eduard Mezincescu

În ziarul de ieri am publicat propunerile făcute de delegația romînă în cadrul sesiunii din 28 martie a Comitetului celor zece state pentru dezarmare. Ele au fost însoțite de motive care argumentează multilateral necesitatea adoptării propunerii delegației R. P. Romîne de a se realiza un acord privind formularea principiilor unui tratat de dezarmare generală.

În această expunere făcută de șeful delegației R.P.R., Eduard Mezincescu, se spune:

Dezbatările care au avut loc pînă în prezent au permis o mai bună cunoaștere a punctelor de vedere ale diverselor state membre ale comitetului nostru asupra problemei dezarmării generale și totale. Ele au scos, de asemenea, în evidență anumite puncte de principiu asupra cărora s-a realizat că nu există o identitate de vederi, cel puțin o apropiere a pozițiilor.

În prezent există, după cum se pare, o dorință generală de a se trece la examinarea măsurilor concrete de dezarmare. Cel de-al treilea paragraf operativ al rezoluției nr. 1378 al Adunării Generale a O.N.U. exprimă speranța „...că măsuri care să ducă la dezarmarea generală și totală sub un control internațional eficace vor fi elaborate în detaliu și vor face obiectul unui acord în cel mai scurt termen posibil”.

Natura măsurilor asupra cărora trebuie să începem acum discuția este determinată de însuși scopul lucrărilor noastre. Eficacitatea lor nu ar putea să fie judecată decît în legătură cu obiectivul final.

Procesul complex al eliminării tuturor forțelor armate și a tuturor armamentelor nu ar putea fi realizat prin adoptarea unor măsuri parțiale izolate unele de altele, ci printr-un ansamblu de măsuri echilibrate și progresive, succedîndu-se într-o ordine bine stabilită și vizînd la eliminarea tuturor forțelor armate și a tuturor armamentelor, sub un control internațional larg și eficace. Adoptarea de măsuri parțiale nu asigură de loc progresul continuu spre scopul fixat prin rezoluția O.N.U., adică spre dezarmarea generală și totală. Înaltura ideii unui plan de ansamblu, propunerea de a se trece la măsuri parțiale, nu dovedește decît dorința de a nu se angaja cu privire la scopul final și lasă să planeze primejdia relăurii cursei înarmărilor și a anularii chiar și a măsurilor parțiale.

Ar exista vreo garanție de progres către dezarmarea generală și totală dacă am începe prin negarea scopului final trasat pentru lucrările Comitetului nostru?

În prezent pentru aceste motive trebuie să elaborăm un program complex de măsuri care să poată duce de la o etapă la alta către realizarea scopului propus. Deoarece un astfel de program ar trebui adoptat și pus în aplicare de către statele suverane, el nu ar putea lua decît forma unui tratat pentru dezarmarea generală și totală.

În legătură cu aceasta trebuie să spun că propunerea țărilor socialiste cu privire la încheierea unui astfel de tratat a fost interpretată greșit, ca o expresie a tăcîții „totul sau nimic” și ca dovadă de intransigență și de lipsă de voință de a trata.

Este vorba, în mod evident, de o confuzie. Dacă sîntem de acord că scopul nostru este dezarmarea generală și totală, atunci nu am putea începe prin măsuri izolate și parțiale, care nu ar duce nicăieri, ci printr-un plan de ansamblu, prin elaborarea unui tratat asupra dezarmării generale și totale. Este timpul să ne concentrăm eforturile pentru a formula principiile unui astfel de tratat și, confruntînd pozițiile noastre, să găsim ele-

mentele care ne apropie și care au și început să iasă în evidență.

În lăsa sarcina noastră imediată, care decurge direct din rezoluția O.N.U., dacă desigur, continuăm a considera această rezoluție ca îndreptare pentru lucrările noastre.

Nu este o dovadă de intransigență dacă spunem că orice alt mod de a aborda problema dezarmării generale și totale nu ar putea decît să ne îndepărteze de obiectivul nostru.

Dacă sîntem de acord asupra acestui fel, decă insistăm asupra complexității problemei, este clar că trebuie să adoptăm un ansamblu de măsuri care să ne gîduie să atîngem în toată complexitatea lui țelul propus. Pentru prima oară, dezarmarea generală și totală nu constituie numai o dorință, un ideal îndepărtat, ci este recunoscută de 82 de state ca o soluție realistă și urgentă a celei mai grave probleme pe care o are de rezolvat omenirea: cursa înarmărilor. Nu se poate, dacă vrem să rămînem consecvenți, pe de o parte să recunoaștem caracterul realist și necesitatea dezarmării generale și totale sub control internațional eficace, iar pe de altă parte să punem la îndoială posibilitatea de a stabili un plan de măsuri pentru a atînge acest scop. Evident, nu pot fi prevăzute toate detaliile etapelor succesive ale planului.

De dorința noastră, a tuturor, constă tocmai în a contribui la elaborarea unui plan concret, capabil să țină seama de circumstanțele neprevăzute și în același timp să asigure realizarea obiectivului final într-un termen stabilit.

Nu se poate invoca lipsa de experiență în domeniul dezarmării pentru a nega necesitatea de a elabora un program bine definit de dezarmare generală și totală, de vreme ce principiul este acceptat.

Este oare necesar ca dezarmarea să fie experimentată pentru a vedea dacă ea este posibilă?

Se prevede oare posibilitatea ca ea să nu se dovedească convenabilă? Care este în acest caz alternativa? Planul occidental în primele sale două etape, care după cum spun înșiși autorii lui, nu fac în realitate decît una singură, propune să se constată că cifrele efectivelor U.R.S.S. și S.U.A. sînt în jurul cifrei de 2.500.000 și apoi să opereze o mică reducere, aducînd efectivele acestor două mari puteri la 2.100.000.

În conformitate cu planul occidental în etapa următoare, a doua sau a treia, nu se știe exact care, noi reducere „vor trebui să fie negociate și puse în aplicare imediat ce va fi posibil”, pentru a aduce efectivele militare prin etape progresive revînzînd garanții (după noi studii în comun care ar putea fi necesare) „pînă la năvelurile corespunzătoare necesităților securității interne și obligațiilor de securitate din Carta Națiunilor Unite”.

Planul prevede de asemenea în această etapă tratative asupra altor măsuri. Nu sîntem deci în fața unui plan de ansamblu pentru abordarea și rezolvarea problemei dezarmării generale și totale, ci în fața unei enumerări a chestiunilor care trebuie să facă obiectul unor tratative și acorduri separate. Este evident că acordurile asupra măsurilor parțiale și izolate de dezarmare nu vor conduce către obiectivul final — dezarmarea generală și totală.

În acest fel acest obiectiv, așa cum a fost formulat de Națiunile Unite, dispare din vedere. În concepția planului occidental desăvîșirea măsurilor prevăzute pentru o etapă nu obligă la măsuri ulterioare în etapa următoare care să conducă către un obiectiv final definit.

Să luăm exemplul efectivelor militare pe care le-am menționat deja. Să admitem că ajungem la un acord asupra reducerii forțelor armate ale Statelor Unite și ale U.R.S.S. la cifra de 2.100.000 de oameni. Ne-ar apropia o asemenea măsură de dezarmarea generală și totală? Nicidecum. În cel mai bun caz aceasta nu ne apropie decît de începerea tratativelor în vederea unor „etape progresive în vederea reducerilor ulterioare”, care trebuie să se extindă pe o perioadă nedeterminată.

Mai mult decît atât, nimeni nu poate să ne spună măcar cînd trebuie să începă această nouă etapă de tratative asupra dezarmării, deoarece ne se prevăd limite de timp pentru realizarea măsurilor din primele două etape. Asadar, dacă mergem pe calea experimentelor asupra dezarmării, după cum propun delegații occidentale, acesă experimente nu ne vor face să avansăm spre dezarmarea generală și totală și — să spunem drept — nimeni nu poate să spună unde vor duce ele. Chiar dacă presupunem că

S.U.A. ar admite reducerea efectivelor sale la 2,1 milioane, ele vor putea mai întîi foarte ușor să decidă revenirea la cifrele anterioare sau chiar la altele mai mari. Nu va exista garanția unui progres de la o etapă la alta către un „obiectiv final clar definit și declarat deschis”, după expresia domnului Ormsby-Gore.

A respinge ideea unui tratat asupra dezarmării generale și totale și substituind ideea de a avansa prin pași mici, prin măsuri parțiale și izolate, ar echivala cu o îndepărtare de la ideea dezarmării generale și totale ca scop al tratatelor comitetului nostru.

Adoptarea de măsuri parțiale și izolate nu ar pune capăt cursei înarmărilor. Ea nu ar obliga anumite mari puteri să înceteze punerea la punct a dispozitivelor strategice și a caracter agresiv nu lasă loc la nici o îndoială, cum sînt bazele militare navale și aeriene pe teritorii străine, cu altă mai mult cu planul occidental nu prevede nimic în legătură cu aceasta. Și că lucrurile stau astfel o dovedește însuși faptul că în timp ce noi discutăm aici despre dezarmare, reprezentantul unei țări a N.A.T.O., ministrul de Război al R.F. Germane, Strauss, duce tratative cu privire la instalarea unor baze militare vestgermane în țări balcanice. Ar însemna să înducem în eroare opinia publică mondială dacă a face-o să creadă că ar putea fi altă scopul la care aspiră toate popoarele — dezarmarea generală și totală — adoptînd numai anumite măsuri parțiale și izolate, în timp ce continuă cursa înarmărilor și punerea la punct a dispozitivelor strategice agresive.

Dacă unii delegați ai îndoiei asupra caracterului realist al sarcinii pe care au acceptat-o e laborînd și votînd rezoluția Adunării Generale a O.N.U., ar fi mai bine să o spună deschis pentru a-și exact cum stăm.

În orice caz, aceasta ar fi mai util pentru viitorul discuțiilor noastre, decît să ne apucăm de discuții detaliate asupra funcționării unui sistem de control bazat pe simpla presupunere că s-ar fi realizat un acord asupra unei măsuri de dezarmare. Dacă este vorba să ne dăm seama în general că este posibil să se ajungă la un acord asupra problemei concrete a controlului, discuțiile nu trebuie duse pe baza unor presupuneri.

Întreaga lume cunoaște experiența conferinței cu privire la încetarea experiențelor nucleare, unde acordul nu a fost încă încheiat nu pentru că nu s-a reușit să se ajungă la un acord asupra sistemului de control, ci pentru că guvernul S.U.A. nu este încă decis să accepte încetarea experiențelor nucleare. Dacă pe de altă parte, este vorba de a găsi pe această cale un sistem de control valabil în mod universal, metoda nu are nici o valoare, pentru că fiecare măsură de dezarmare trebuie să-i corespundă un sistem specific de control.

Realizarea dezarmării generale și totale este indisolubil legată de existența unui complex de măsuri succesive și echilibrate de dezarmare și control.

Dar să fim bine înțeleși. Noi nu negăm valoarea măsurilor parțiale de dezarmare, influența lor asupra climatului internațional, prin micșorarea încoadrii și prin conștientizarea pacii. Noi considerăm însă că trebuie să spunem lucrurile pe nume. Dacă puterile occidentale socotesc că ele nu sînt încă pregătite să continue discuția asupra dezarmării generale și totale, dacă nu au încredere în acest fel pe care nu de mult l-au acceptat, ar fi mai bine ca toate acestea să fie spuse limpede. În orice caz, noi nu putem să fim de acord să ne angajăm în discutarea unor măsuri parțiale și izolate de dezarmare, dînd în același timp opiniei publice iluzia că se tratează dezarmarea generală și totală.

Țînd seama de dificultățile care vor trebui încă învinse pe acest drum, propunem să facem acum primii pași concreți către încheierea tratatului, adică să trecem la discutarea principiilor fundamentale ale unui astfel de tratat. Dacă există, cum a subliniat delegatul S.U.A., deficiențe cu privire la definirea dezarmării generale și totale, sarcina noastră cea dintîi este locmă de a confrunta pozițiile noastre pentru a ajunge la o definiție comună. După cum s-a subliniat nu de puține ori aici, există un acord destul de larg asupra principiilor generale ale controlului, deci asupra unuia din aspectele cele mai controversate ale problemei dezarmării generale și totale.

Sar putea în același timp să încercăm să cădem de acord cu privire la măsurile de dezarmare pe care le implică programul de dezarmare generală și totală, asupra numărului și asupra duratei etapelor, asupra principiilor generale ale controlului, asupra posibilității de a asigura în cadrul Carlei O.N.U. pacea și securitatea într-o lume dezarmată.

Tratatul Eisenhower-Macmillan

WASHINGTON 29 (Agerpres). — La 28 martie au sosit la Camp David primul ministru al Marii Britanii, Macmillan și președintele S.U.A., Eisenhower. Înainte de începerea tratativelor a fost dată publicității o declarație comună american-englă, adoptată de șefii celor două guverne înainte de sosirea lor la Camp David. În declarație se arată că scopul principal al întîrvederii dintre Eisenhower și Macmillan este de a discuta actualul stadiu al tratativelor de la Geneva cu privire la încetarea experiențelor nucleare. S.U.A. și Anglia, se spune în continuare, declară că vor examina diferitele aspecte ale recentelor propuneri ale

Uniunii Sovietice. Conferința de la Geneva a reținut atenția întregii lumi, întrucît ea se referă la o problemă care prezintă interes pentru toate popoarele, și nu numai pentru țările care participă la tratativele de la Geneva.

Eisenhower și Macmillan subliniază în declarația comună că își dau seama de importanța realizării unui acord cu Uniunea Sovietică cu privire la încetarea experiențelor nucleare, care să fie garantat în măsură suficientă prin control dat fiind că un asemenea acord poate duce la un progres în domeniul mai larg al reducerii înarmărilor și al controlului asupra acestei reduceri.

Extrase din cuvîntări La Primăria din Marsilia

GASTON DEFERRE: Este o mare cinste pentru noi

În cadrul recepției de la Primăria din Marsilia deputatul socialist Gaston Defferre, primarul orașului, s-a adresat lui N. S. Hrușciov roșind o cuvîntare pe care a început-o cu două proverbe:

„Poteca prieteniei trebuie curățată deseori de buruieni”, „Trebuie să ne cunoaștem bine, pentru a ne iubi”.

Domnule președinte, a continuat Defferre, sint foarte mulțumit că am avut prilejul să vă salut la primăria din Marsilia. Este pentru prima oară cînd șeful guvernului U.R.S.S. a făcut o vizită în orașul nostru. Aceasta este o mare cinste pentru noi. Așa fi vrut o salut și pe doamna Hrușciov. Zimhetul și privirea ei sînt cunoscute întregii lumi. Am observat din presă că în timpul călătoriei dv. în America, prin farmecul ei, d-na Hrușciov a

cucerit inimile americanilor. Astăzi cînd treceți prin oraș, marsiliezii spun: „Iată-o!”

Dumneavoastră, domnule președinte, reprezentați o țară care este mai mare decît a noastră. După război ea a realizat succese în domeniul științei și s-a situat pe primul loc și în întrecerea pentru spațiul cosmic.

Dumneavoastră, domnule președinte, sînteți tot ați le bine cunoscut ca și spînici și lunici dv.

În continuare, Defferre a adus elogi calificative personale ale șefului guvernului sovietic, dragostei sale de viață, inteligenței și cordialității sale. Noi am auzit despre acestea, spune el, dar cum ne-am convins noi înșine de aceste calități și am constatat că aveți unele trăsături specifice oamenilor din sud, așa spune, marsiliezii (aceste cuvinte provoacă amuzaj și veselie).

În cuvîntarea pe care a-ți rostit-o la sosirea în Franța ați spus, domnule președinte, că dacă Franța și Uniunea Sovietică vor ajunge la o înțelegere, pacea în Europa va fi salvată. Nu sînt împunător să abordez probleme politice, sînt un simplu primar al unui oraș. Dar cred că am dreptul și trebuie să spun că aprob inițiativa generalului de Gaule care v-a invitat în Franța. Este îndeosebi cunoscut că o anumită parte a opiniei publice franceze a crezut că vizita dv. trebuie să se limiteze la sederea în Paris și la tratative diplomatice. Personal cred că președintele Republicii a avut dreptate cînd v-a oferit posibilitatea să ne vedeți țara.

În cîntarea pe care a-ți rostit-o la sosirea în Franța ați spus, domnule președinte, că dacă Franța și Uniunea Sovietică vor ajunge la o înțelegere, pacea în Europa va fi salvată. Nu sînt împunător să abordez probleme politice, sînt un simplu primar al unui oraș. Dar cred că am dreptul și trebuie să spun că aprob inițiativa generalului de Gaule care v-a invitat în Franța. Este îndeosebi cunoscut că o anumită parte a opiniei publice franceze a crezut că vizita dv. trebuie să se limiteze la sederea în Paris și la tratative diplomatice. Personal cred că președintele Republicii a avut dreptate cînd v-a oferit posibilitatea să ne vedeți țara.

În cîntarea pe care a-ți rostit-o la sosirea în Franța ați spus, domnule președinte, că dacă Franța și Uniunea Sovietică vor ajunge la o înțelegere, pacea în Europa va fi salvată. Nu sînt împunător să abordez probleme politice, sînt un simplu primar al unui oraș. Dar cred că am dreptul și trebuie să spun că aprob inițiativa generalului de Gaule care v-a invitat în Franța. Este îndeosebi cunoscut că o anumită parte a opiniei publice franceze a crezut că vizita dv. trebuie să se limiteze la sederea în Paris și la tratative diplomatice. Personal cred că președintele Republicii a avut dreptate cînd v-a oferit posibilitatea să ne vedeți țara.

În cîntarea pe care a-ți rostit-o la sosirea în Franța ați spus, domnule președinte, că dacă Franța și Uniunea Sovietică vor ajunge la o înțelegere, pacea în Europa va fi salvată. Nu sînt împunător să abordez probleme politice, sînt un simplu primar al unui oraș. Dar cred că am dreptul și trebuie să spun că aprob inițiativa generalului de Gaule care v-a invitat în Franța. Este îndeosebi cunoscut că o anumită parte a opiniei publice franceze a crezut că vizita dv. trebuie să se limiteze la sederea în Paris și la tratative diplomatice. Personal cred că președintele Republicii a avut dreptate cînd v-a oferit posibilitatea să ne vedeți țara.

În cîntarea pe care a-ți rostit-o la sosirea în Franța ați spus, domnule președinte, că dacă Franța și Uniunea Sovietică vor ajunge la o înțelegere, pacea în Europa va fi salvată. Nu sînt împunător să abordez probleme politice, sînt un simplu primar al unui oraș. Dar cred că am dreptul și trebuie să spun că aprob inițiativa generalului de Gaule care v-a invitat în Franța. Este îndeosebi cunoscut că o anumită parte a opiniei publice franceze a crezut că vizita dv. trebuie să se limiteze la sederea în Paris și la tratative diplomatice. Personal cred că președintele Republicii a avut dreptate cînd v-a oferit posibilitatea să ne vedeți țara.

În cîntarea pe care a-ți rostit-o la sosirea în Franța ați spus, domnule președinte, că dacă Franța și Uniunea Sovietică vor ajunge la o înțelegere, pacea în Europa va fi salvată. Nu sînt împunător să abordez probleme politice, sînt un simplu primar al unui oraș. Dar cred că am dreptul și trebuie să spun că aprob inițiativa generalului de Gaule care v-a invitat în Franța. Este îndeosebi cunoscut că o anumită parte a opiniei publice franceze a crezut că vizita dv. trebuie să se limiteze la sederea în Paris și la tratative diplomatice. Personal cred că președintele Republicii a avut dreptate cînd v-a oferit posibilitatea să ne vedeți țara.

În cîntarea pe care a-ți rostit-o la sosirea în Franța ați spus, domnule președinte, că dacă Franța și Uniunea Sovietică vor ajunge la o înțelegere, pacea în Europa va fi salvată. Nu sînt împunător să abordez probleme politice, sînt un simplu primar al unui oraș. Dar cred că am dreptul și trebuie să spun că aprob inițiativa generalului de Gaule care v-a invitat în Franța. Este îndeosebi cunoscut că o anumită parte a opiniei publice franceze a crezut că vizita dv. trebuie să se limiteze la sederea în Paris și la tratative diplomatice. Personal cred că președintele Republicii a avut dreptate cînd v-a oferit posibilitatea să ne vedeți țara.

MARSILIA 29 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea roșită de N. S. Hrușciov la Marsilia în ziua de 28 martie.

După ce a mulțumit pentru călduroasa primire ce i s-a făcut N. S. Hrușciov a spus: Marsilia ne amintește nouă, oamenilor sovietici, de Odesa care este un mare oraș și port la Marea Neagră.

În ultimii ani — a continuat N. S. Hrușciov — a intrat în practica internațională a nouă formă de legătură și anume stabilirea de legături directe între orașe. După cite știu unele orașe din Franța au stabilit legături cu orașele Uniunii Sovietice. Marsilia și Odesa sînt pe cale de a stabili de asemenea legături. Este de dorit ca aceste legături să se transforme într-o puternică prietenie.

Rățuniu sănătoasă — a arătat între altele N. S. Hrușciov — cere să